

[Bækgaard.]

punkt, men vil anbefale det til velvillig Behandling med Vedtagelse for Øje i Landstinget.

Foss: Det foreliggende Lovforslag beskæftiger sig med en meget vanskelig Opgave. Forskellige Befolkningsgrupper er interesseret i, at dette Spørgsmaal bliver løst rigtigt, men Interesserne falder ikke sammen, tværtimod.

Den rigtige Løsning af Opgaven kan heller ikke stilles op paa et simpelt teknisk Grundlag, saadan som f. Eks., hvor det drejer sig om Bygning af en Jernbane eller en Bro. Her maa regnes med Havets lunefulde Indfyldelse, og Grundlaget for den tekniske Løsning af Opgaven maa til Dels bygge paa Hypoteser, hvorfor vi ogsaa ser, at Teknikerne faktisk er temmelig uenige.

Endelig er der den økonomiske Side af Sagen. Det drejer sig om saa store Beløb, at man meget nøje maa overveje, om det nu ogsaa er rimeligt at ofre saa mange Penge paa denne Sag.

Jeg skal ikke spille Tid paa en Omtale af de Forslag, der har været fremme om at løse Opgaven andre Steder end ved Thyborøn, f. Eks. ved Agger. Det er omtalt af mit Partis Ordfører i Folketinget. Den højtærede Minister var jo meget afvisende over for dette Forslag. Jeg vil dog mene, at det havde været rimeligt, om man havde set nærmere paa Forslaget, der sandsynligvis byder visse Fordele, men jeg skal nøjes med at holde mig til det foreliggende Forslag om en Løsning ved Thyborøn.

Det maa være klart, at Hovedopgaven bestaar i at sikre Limfjordstangerne mod Gennembrud, som kan give Limfjorden helt i Vesterhavets Magt. Lovforslaget gaar ud paa at gennemføre en dobbelt Sikring, nemlig ved Anlæg dels af den store Dæmning et godt Stykke bag ved den nuværende Kystlinie, dels af de to store Moler ved Indløbet til Thyborøn Kanal.

Jeg ved vel, at Molerne ogsaa har andre Opgaver, men deres Hovedformaal er det at faa Sandet, der vandrer langs Kysten, til at aflejre sig dels Nord for den nordlige Mole, saaledes som det allerede sker, dels paa den sydlige Tange, idet man regner med, at Sandet, der kommer nordfra, vil blive ført forbi Indløbet til Kanalen, naar den nordre Mole bliver forlænget saa langt ud, som det er projekteret.

Fra visse Teknikeres Side hævdes det, at denne Sandvandring til Ydersiden af den sydlige Tange kun er mulig, naar Strømmen gennem Kanalen formindskes, men jeg vil

vove at paastaa, at man ikke ved, hvor meget Strømmen skal formindskes for at opnaa dette Resultat. Man arbejder her med en Hypotese, hvilket kan oversættes som begrundet Gætteværk, men man kan ikke faa Gætteværket bekræftet paa anden Maade end ved Forsøg.

Mine Partifæller har i Folketingets Udvalg foreslaaet, at man skulde gøre dette Forsøg, altsaa bygge Molerne og vente med det andet, ud fra den Betragtning, at hvis Molerne tvinger Sandet til at passere forbi Kanalen, vil dette medvirke til at sikre den sydlige Tange eller i det mindste forsinke Tangens Nedbrydning, saa at det foreløbig ikke er nødvendigt at bygge den store, nye Dæmning med tilhørende Sluser. Hertil svarer Vandbygningsvæsenets Teknikere, at samtlige i Projektet indgaaende Værker maa udføres samtidig, og at man ikke tør bygge Molerne alene, bl. a. fordi man frygter, at de vil blive ødelagt, hvis man ikke begrænser den Strøm, der lejlighedsvis gaar igennem Kanalen. Jeg fristes til at spørge Teknikerne, om de har nogen Sikkerhed for, at Molerne ikke bliver ødelagt, naar de bygger den foreslaaede Sluse. Jeg vilde tro, at de ikke kan give nogen Garanti. Paastanden om, at Molerne vil ødelægges, bygger ligesom mange andre Forudsætninger for dette Projekt paa Hypoteser.

Jeg vil lige indskyde den Bemærkning, at det er jo ikke ligegyldigt, hvorledes Molerne bygges, men jeg skal ikke komme ind paa tekniske Detailler. Jeg vil kun tillade mig at hævde, at hvis Molerne kan klare sig *med* Sluse, er der ogsaa en Mulighed for, at de kan klare sig *uden* Sluse.

Altsaa, for at opnaa Hovedformaalet er det muligt, at man kan nøjes med at bygge Molerne.

Et andet Formaal med det foreliggende Lovforslag er, at man ønsker at sikre Fiskerne en tilfredsstillende Havn, men selv om Besejlingsforholdene ved Thyborøn er gode, saa lider selve Pladsen af andre Mangler. Disse Mangler kan selvfølgelig afhjælpes, hvis man vil betale, hvad det koster, men naar man vil overveje Spørgsmaalet om en Havn for Vestkystfiskerne, bliver det nødvendigt at tage Hanstholm med i disse Overvejelser. I Folketingets Betænkning er det hævdet, at det foreliggende Forslag maa betragtes som en Helhed. Jeg vil hævde, at i en vis Forstand er det ikke en Helhed, fordi man maa have Besked om, hvad der skal ske med Hanstholm Havn, inden man tager endelig Stilling til, hvor meget der skal ofres paa Thyborøn Havn.

Et andet vigtigt Spørgsmaal er Sik-